MILOTICE

LETNÍ ZPRAVODAJ

2/2021
XXIII. ročník

OÚ Kontakty

Starosta, místostarosta
518 619 479

Matrika, evidence obyvatel, podatelna
518 619 541

Kabelová televize, hlášení
518 619 047

Poplatky, hřbitov, účetní, majetek obce
518 619 642

Správce hřbitova
724 798 012

Škola
518 619 490

Kultura
724 760 296

Sběrný dvůr
724 798 013

podatelna@milotice.cz

starosta@milotice.cz

kultura@milotice.cz

mistostarosta@milotice.cz

poplatky@milotice.cz

finance@milotice.cz

-www.milotice.cz-

Slovo starosty obce

Vážení spoluobčané,
konečně jsme se dočkali příznivější doby, konečně můžu svůj úvod do zpravodaje vést v optimističtějším duchu. Přestože stále žijeme v obavách z dalšího vývoje možné pandemie, přece jenom letní zpravodaj „dýchá" uvolněnější atmosférou. V obci i okolí se rozjíždějí kulturní akce, dohánímě to, co jsme kvůli vládním opatřením zanedbávali, zkrátka vracíme se do doby téměř normální. Rozpoznáváme obličeje, které v důsledku maskování rouškou či respirátorem podněcovaly naši fantazii, čí že obličej se za ochrannou pomůckou skrývá. Pomalu zapomínáme na dobu, která byla pro mnohé z nás náročná, pro jiné bohužel až osudová. Je dobře, že na zlé se zapomíná, lidé by měli žít z toho hezčího, co jim život připravuje. Na druhé straně je potřeba se ze vzniklé situace poučit a chovat se v rámci svých možností natolik zodpovědně, aby se situace neopakovala, alespoň ne v takovém rozsahu.

Nastává čas odpočinku, doba prázdnin a dovolených, proto své úvahy o činech v obci výrazně omezím a budu se jim více věnovat v podzimním zpravodaji. Přes léto nás čeká kolaudace školní přístavby odborných učeben a netrpělivé kontrolování stavu našich podaných žádostí o dotace, které budou určujícím faktorem o tom, jakým směrem se bude stavební činnost v naší obci ubírat.
Vážení spoluobčané, přeji krásně prožité léto a načerpání nových sil a optimismu. Jistě mi dáte za pravdu, že většinu z nás minulá doba obdařila určitou mírou pesimismu, odrážejícího se negativně v kontaktu s ostatními lidmi. Věřím, že doba odpočinku a uspokojivé zprávy udělají své. Už teď se těším na příjemně naladěné a úsměvem zářící spoluobčany. Ještě jednou přeji hodně zážitků z prázdninových cest a šťastné návraty z vašich dovolenkových míst.

To vám ze srdce přeje Josef Levek, starosta obce

Z jednání zastupitelstva

ZO ze dne 22. 4. 2021
Schvaluje:
- rozpočtové opatření č. 1/2021
- prodej části pozemku parc. č. 753/1
- pacht pozemků parc. č. 727/2, 727/15, 727/19
- nákup pozemku parc. č. 1816/25
- nákup pozemku parc. č. 1815/4
- dodatek č.1 ke smlouvě o dílo se společností STAMOS Uherské Hradiště
- převedení finančních zdrojů z rezervního fondu do investičního fondu ZŠ Milotice
- dotaci spolku Junák – český skaut ve výši 20 000 Kč
- dotaci z rozpočtu obce Městu Kyjov pro rok 2021 ve výši 111 700 Kč
- uzavření kupní smlouvy na dodávku nábytku půdní vestavby
- uzavření kupní smlouvy na dodávku IT a audiovizuální techniky půdní vestavby
- bezúročnou zápůjčku ze sociálního fondu zaměstnanci obce
- opětovné placení nájmu ve výši 50 % nájemci obecní hospody
- výsledek inventarizace majetku a závazků obce provedenou ke dni 31. 12. 2020

Neschvaluje:
- zakoupení komponentů k multifunkčnímu kotlu do jídelny ZŠ Milotice

Pověřuje:
- starostu obce k zahájení jednání o převedení technického zhodnocení Komunitního centra do majetku NPÚ

ZO ze dne 19. 5. 2021
Schvaluje:
- rozpočtové opatření č. 2/2021
- pravidla pro prodej pozemků
- vyvěšení záměru na prodej pozemku parc č. 754/109 a parc. č. 754/110
- vyvěšení záměru na prodej pozemku parc. č. 750/24
- nákup části pozemku parc. č. 727/4
- prodej části pozemku parc. č. 6348
- pravidla Motivačního a ekonomického systému nakládání s odpady

Neschvaluje:
- vyvěšení záměru na prodej pozemku parc. č. 2104/2
- prodej části pozemku parc. č. 727/2

ZO ze dne 23. 6. 2021
Schvaluje:
- závěrečný účet obce za rok 2020 bez výhrad
- účetní závěrku obce Milotice za rok 2020
- rozpočtové opatření č. 3/2021
- prodej pozemku parc č. 754/109
- prodej pozemku parc č. 754/110
- prodej pozemku parc. č. 750/24
- nájem pozemku parc. č. 5075
- ceník za svoz odpadů pro právnické a fyzické osoby podnikající
- doplnění pořizované Změny č. 1 ÚP s doplňkem obsahu
- přidělení dotace z rozpočtu obce Spolku Magnet ve výši 10 000 Kč
- placení nájmu nájemci obecní hospody a penzionu v plné výši
- uzavření smlouvy o spolupráci se Sdružením měst a obcí na poskytnutí dotace

ZO bere na vědomí:
- závěrečný účet DSO a Mikroregionu Nový Dvůr za rok 2020
- účetní závěrku DSO Mikroregionu Nový Dvůr za rok 2020

Dveře zámecké konírny konečně znovu otevřené...

Mikroregion Nový Dvůr míní a vládní proticovidová opatření mění. Na otevření letošní sezóny v konírně jsme si museli trochu počkat, ale už je zase otevřeno! Nejistota jejího otevření zpozdila nové plány, proto se využily hlavně stávající expozice. Novinkou je šest polohovacích figurín, na kterých vyniká krása našich krojů. V konírně budou podle možností opět výstavy a u dětí se stále těší velkému zájmu dětský koutek, interaktivní hry, koně v zámeckém brodu a naučné dračí zastávky. Díky šikovným a zručným lidem z mikroregionu a okolní najdete v obchůdku konírny krásné a zajímavé výrobky. Turisté zase ocení regionální dárky a informační a propagační materiály jednotlivých obcí. Mikroregion plánuje, pokud to epidemiologická situace dovolí, v září burčákové putování a trh místních produktů.
Čeká nás prázdninový a dovolenkový čas, a pokud se k vám chystá na návštěvu rodina, přátelé nebo známí, věříme, že je pozvete i na zámek. Hromadnou vstupenkou do konírny, kterou koupíte na vašem obecním úřadě nebo v konírně, ušetříte. Vstupenka má neomezenou platnost. Vyzkoušejte!
Přejeme všem krásné prázdniny a dovolenou a těšíme se na viděnou v zámecké konírně!

Tým Mikroregionu Nový Dvůr

Společenská kronika

Jubilanti

duben

81 let	František Neduchal
82 let	Hedvika Kalinová
83 let	Marie Grufíková
84 let	Zdeňka Foltýnová
85 let	Marie Kristová
	Josefa Levková
87 let	Ludmila Cutáková

květen

80 let	Marie Vařáková
81 let	Františka Koplová
83 let	Marie Hnilicová
	Libuše Rajsiglová
	Zdeňka Stašková
84 let	Jiřina Knotková
91 let	Věra Pražáková

červen

80 let	Anna Paytoková
81 let	Aloisie Bursíková
82 let	František Ingr
83 let	Marie Havelková
85 let	Helena Kovácsová
90 let	Františka Kubáňová

Narození

březen

Eliška Hroudná
Antonín Stokláska

duben

Šimon Procházka
Jindřich Zajíc

květen

Kristián Cícha
Dominik Miščík

Úmrtí

duben

Marie Díkovská

květen

Marie Skřivánková

Diamantovou svatbu (60 let) oslavili

Marta a František Ingrovi – 22. 4. 1961
Františka a Antonín Koplovi – 29. 4. 1961

Platinovou svatbu (55 let) oslavili

Růžena a František Dobešovi – 30. 4. 1966

Zlatou svatbu (50 let) oslavili

Ludmila a Pavel Remenárovi – 8. 5. 1971

Ke zveřejnění jmen výše uvedených byl dán souhlas.

Poděkování občanům

Minulý týden nás zasáhla zpráva o ničivém tornádu, které se prohnalo obcemi, jež nejsou od nás příliš vzdáleny. Jistě mnohému z nás proběhla hlavou myšlenka, že stačilo pár kilometrů a mohla se pohroma týkat i nás. Možná také z toho důvodu se mnoho našich občanů zapojilo do sbírky a v poměrně krátkém čase zcela zaplnili přísálí obecního úřadu věcmi potřebnými pro pomoc postiženým lidem a obcím. Zároveň mnozí také nezištně pomáhali a stále pomáhají ve sběrném místě v Hodoníně i přímo v postižených obcích. Opět se ukázalo, že v naší obci žijí lidé, kterým není lhostejné neštěstí druhých. Všem těmto lidem patří za jejich pomoc velký dík.

Pokud chcete přispět finanční částkou, lze tak učinit na transparentní účet města Hodonín: 123-3116270217/0100. Jestliže má být částka odeslána konkrétní obci, do zprávy pro příjemce napište její název. Pokud nemáte možnost elektronické platby, můžete přinést hotovost na obecní úřad, kde na základě darovací smlouvy budou peníze poslány obci, kterou si sami určíte.

Lenka Knotková

Farnost

Loňský rok jsme o poslední neděli před uzavřením kostelů přivítali dvě řeholní sestry (jedna z nich, sestra Gracie, pochází z vesnice mého rodiště a je představenou kláštera v Hoješíně). Mluvily o zakladatelce kláštera v Hoješíně. Při té příležitost jim naše farnost přispěla částkou 20 tisíc korun na opravu kláštera. Letos došlo k završení oprav kláštera s celkovými náklady 43 milionů korun.

Na slavnost Nejsvětější trojice došlo k žehnání Domu sestry Elišky v Hoješíně biskupem Vokálem. Slavnosti žehnání se účastnili i farníci z Milotic. Klášter se nachází v objektu malebného, původně rokokového loveckého zámečku rodu Schondeldů a Berků z Dubé, postaveného roku 1750 v blízkosti Sečské přehrady. Objekt je dnes kulturní památkou a sestry jej dostaly v restituci. Tento dům je otevřen pro všechny, kdo se potřebují na chvíli zastavit, ztišit a duchovně občerstvit. Sestry zde pořádají exercicie, duchovní obnovy pro rodiny, mládež a děti, lze s nimi sdílet jejich modlitební život.

Klášter Hoješín nabízí prostory pro setkávání a krátkodobé pobyty. Zámek a přilehlé objekty má kapacitu 60 lůžek. K dispozici je kuchyň, jídelna, kaple a rozlehlá zahrada v blízkosti Sečské přehrady. Je možné přijet na rodinnou nebo farní rekreaci, letní tábor či osobní odpočinek. Letos v polovině srpna využijí nabídku k rekreaci i farníci z Milotic.

Do Milotic přijedou cyklopoutníci

Orel Uherský Brod pořádá 17. ročník cyklopouť do Tetína k uctění výročí 1100 let mučednické smrti svaté Ludmily. Mezi cyklopoutníky jsou i tři zástupci z Milotic. V sobotu 30. července mohou cyklopoutníci projíždět přes Milotice na nocleh do Žarošic.

Kněžské svěcení místního faráře Pavla Kašky se uskutečnilo před patnácti lety na svátek sv. Jana Křtitele v katedrále v Olomouci. Na oslavu výročí spojenou s oslavou ukončení školního roku jste zváni v pátek 2. července po mši svaté na farní zahradu. Letos se také můžete účastnit primiční mše (neboli první mše rodáka ve své farnosti), která se uskuteční na Masarykově náměstí v Kyjově 5. července v 15.00 hodin. Novokněz Filip Hofman bude udělovat také novokněžské požehnání. Pro toto požehnání se mají prochodit boty, jak se říká, obzvláště když poslední taková příležitost byla před 16 lety v Mistříně.

P. Pavel Kaška

Státní zámek Milotice

Během jarních měsíců obdržel milotický zámek doslova „poklad". Na konci března nám na e-mail napsala jistá paní Michel C. Allanová z Anglie, že se její prateta Kathleen („Biddy") Halahan (†1980) přátelila se Zitou Seilernovou (1921–1985) a byla v Miloticích ve třicátých letech 20. století na jazykovém pobytu (a následně Zita v Anglii také). Zároveň nám sdělila, že si prateta pořizovala vlastním fotoaparátem fotky z Milotic a okolí a že by nám tyto fotky ráda věnovala – některé v originále, velkou část z nich v kopiích.

To opravdu následně učinila. Po rozbalení zásilky se nám zatajil dech – paní Allanová poslala přibližně 100 fotografií nejenom zámku (interiéru a exteriéru), ale především každodenního života milotické obce a okolních vesnic. Abych pravdu řekl, nikdy jsem nic podobného v případě Milotic neviděl. Až se chtělo člověku plakat. Fotografie pocházejí z let 1937/1938.

Dosud jsme měli k dispozici pouze několik fotografií zámku z roku 1941. Nové, historicky starší fotky nám ukázaly, že Seilernové podobu pokojů měnili. Snímky zachycují také několik osob, které jsme znali pouze z vyprávění (hrabata Marzani, Hoyos atd.). Už také víme, kdy vznikl a kde se přesně nalézal tenisový kurt na hospodářském nádvoří, jak třeba vypadala mužská část zámeckého služebnictva či zámecký automobil.

To všechno však, podle mého, nepředčí fotky zachycující okamžiky ze života naší obce. Podle všeho paní Halahanová na milotickém zámku pobývala někdy od července/srpna do počátku zimy. Fotografie totiž obsahují oslavu dožínek, odehrávající se „na Orelském" za farní stodolou, svážení sena, jarmark v Kyjově, mlácení mlátičkou na Rúdníku, výlov milotického rybníku, studny s vahadly, orbu na Juřikovsku, milotický „rybníček" Pansulu v dnešních Tihelňách, jeden z posledních domků s doškovou střechou v Miloticích, svatbu vdovce a vdovy, farníky u kostela po nedělní mši svaté, stařenku žnoucí trávu či třeba nazdobený milotický hřbitov před Dušičkami. Řada fotek je přímo poetických, zachycujících dnes již neexistující svět, který my z mladších generací známe maximálně z vyprávění dědů a stařenek.

Paní Allanové patří veliký dík a uznání, že z vlastní iniciativy nabídla své rodové dědictví zámečku „kdesi" ve střední Evropě. Jako malou ukázku otiskujeme několik snímků i v tomto Zpravodaji, aby tak mohl každý v Miloticích mít alespoň některé tyto fotky „doma". Děkuji také všem oslovením pamětníkům, kteří i přes nedokonalou kvalitu oskenovaných fotek potvrdili či rozpoznali dnes již neexistující místa v naší obci. Zároveň prosím vás čtenáře, narozené zvláště ve třicátých letech 20. století, o jakoukoliv informaci, pokud identifikujete nějakou osobu či místo. Určitě se ozvěte. V časovém vytížení totiž nebylo možné dosud navštívit všechny občany, kteří by mohli s identifikací pomoci.

Na fotografie se můžete také podívat na www.milotice.cz (Fotogalerie) nebo na odkaze https://youtu.be/vrnJGwZpyKc

Václav Lunga

Milocká kapela na slavnosti dožínek „na Orelském" za farní stodolou (v místě dnešní ulice Na Kanále).

Nazdobený vůz na slavnosti dožínek.

Tanec besedy na slavnosti dožínek.

Svatba vdovce a vdovy.

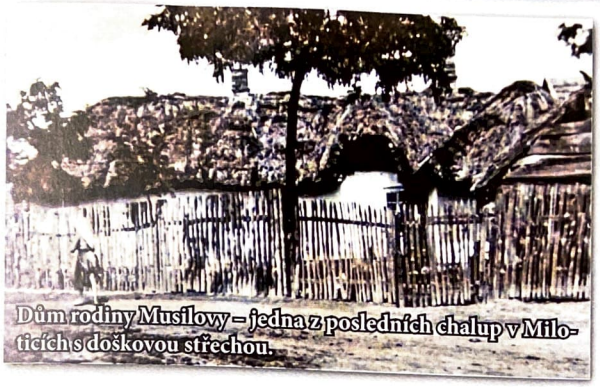

Dům rodiny Musilovy – jedna z posledních chalup v Miloticích s doškovou střechou.

Rybníček „Pančula“ (v dnešních Tiheľňách).

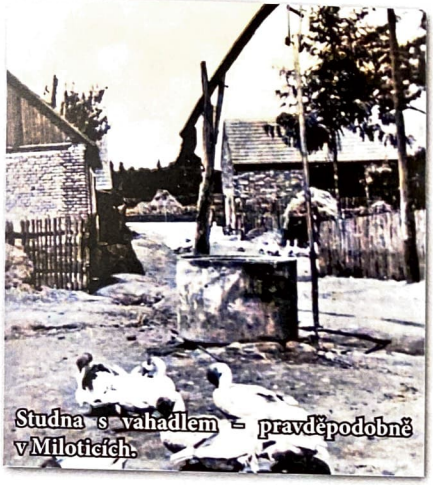

Studna s vahadlem – pravděpodobně v Miloticích.

Husy v místě dnešní ulice Záluží.

U fary (v pozadí zámecké auto hraběte Seilerna).

Milotické procesí na Zlatou sobotu do Žarošic.

Blíže neurčená ulička v Miloticích.

Miloticky hřbitov na Dušičky.

Svážení sena.

Cvičení československé armády (u zámku).

Staženka na trávě.

Zita, Karel a Eliška Seilernovi a Alexandr Loudon u rybníka „na Hrubáku".

Prodejce s „búdů" u kostela.

Oráč „na Juřikovsku" pod šidlenským kopcem.

Co nového u hasičů?

Po delší zimní přestávce jsme se s mladými hasiči sešli ve čtvrtek 1. dubna u zbrojnice a uklidili okolí zbrojnice, penzionu a hřiště v rámci akce Ukliďme Česko.

S venkovními tréninky jsme začali koncem dubna. Připravovali jsme se průběžně na soutěž jednotlivců v běhu na 60 a 100 m s překážkami a také na okresní kolo hry Plamen. To se uskutečnilo v sobotu 22. května. Za deštivého počasí se ve třech disciplínách naše družstvo mladých hasičů umístilo na 16. místě. První ze série soutěží v běhu na 60 a 100 m s překážkami proběhla v Mistříně a to v sobotu 29. května. Další byla u nás v Miloticích, v sobotu 5. června. Další soutěž se uskutečnila 19. června v Rohatci. Na výsledky se můžete podívat na stránkách SDH Milotice.

Kromě přípravy na soutěže byli naši mladí hasiči na výletě v hodonínské zoo. Zde jsme se podívali na venkovní výběhy se zvířaty, vnitřní expozice byly zatím uzavřeny. Nejvíc nás zajímalo mládě vlka hřivnatého, kterého jsme podpořili malou finanční částkou vybranou mezi sebou. Po návštěvě zoo jsme si opekli špekáčky na hasičském hřišti.

V sobotu 17. dubna se uskutečnil sběr železného šrotu. Děkujeme všem, kteří nám přispěli, a tím podpořili náš sbor. Neděle 9. května pro nás byla slavnostní, uskutečnila se mše svatá za všechny hasiče z Milotic. Po mši proběhlo žehnání nového dopravního automobilu Ford Transit, který jsme převzali v loni v říjnu.

A co pro vás chystáme? Poslední srpnovou sobotu (28. 8.) bude soutěž ve vaření kotlíkového guláše. Na podzim uskutečníme opět sběr železného šrotu.

Všem čtenářům zpravodaje přejeme krásné, pohodové a ničím nerušené léto. Za SDH Milotice

Erika Sochorová, vedoucí mládeže

FK Milotice

Fotbal se konečně rozběhl a v červnu se uskutečnily přátelské zápasy všech týmů. Od nové sezony 2021/22, která začíná o víkendu 7.–8. srpna, přihlašujeme tyto týmy do následujících soutěží: „A" tým do 1. A třídy, „B" tým do 3. třídy, dorost do Okresního přeboru, žáky a přípravku do Okresní soutěže. Bohužel u všech týmů se potýkáme s nedostatkem hráčů, ale doplnit kádr je téměř nemožné, protože až na pár výjimek mají tyto problémy všichni v okolí. Někde skončili úplně, jinde se sloučili s týmem z vedlejší vesnice.

V období „zákazu fotbalu" jsme měli dost úkolů. Především najít k „A" mužstvu nového trenéra a najít nové hráče za končícího Vaška, Gergela, Jankoviče, Doležala a Zajíce. Z osmi oslovených trenérů z různých důvodů odmítli všichni, hráčů jsem oslovil 27 a zatím se dva zapojili do přípravy a dva to přislíbili. Někteří nemají ani zapotřebí odepsat nebo zavolat zpět. Tím pádem se do áčka posunují z béčka Říša Nikl a Štěpán Novák. Tímto zase ubíráme béčku a půjčujeme si z dorostu, takže naopak zase chybějí hráči tam. Bohužel bude asi ještě hůř a buďme rádi za to, že zatím máme všechny kategorie.

Snad příslibem do budoucna je založení Pohybové školičky FK Milotice, kde se přihlásilo 22 dětí ve věku 3,5–5 let. Tyto děti se „naučí" chodit na hřiště, zahrají si hry a snad v nich probudíme soutěživost, která dnes některým chybí a v mladém věku prostě se sportem seknou. Děti jsou hodinu týdně v pohybu a s kamarády ze školky. V zimě se budeme připravovat v tělocvičně, v letních měsících na fotbalovém hřišti. Na dětský den jsme dětem rozdali medaile a lízátka. Trénování nejmenších se ujali Jiří Hroudný, Martin Neduchal a Radek Kundrata.

Co se týká aktivit mimo fotbal, finišuje projekt výstavby multifunkčního hřiště za tribunou, celková oprava tribuny a zázemí v areálu hřiště. Poté obec Milotice bude žádat o dotaci u Národní sportovní agentury.

FK Milotice obdržel dotaci na mládež, která bude využita na vybavení, pomůcky, symbolické odměny trenérům mládeže a dopravu na zápasy. Máme zažádáno také o dotaci z JMK – opiskování a následný nátěr zábradlí v celém areálu, ale zatím nevíme, jestli jsme byli úspěšní nebo ne.

Radek Kundrata, FK Milotice

ČZS Milotice

Oficiálně sa teho letos moc dělat nemohlo, tož ani košt vín nebýl. Akorát degustaca gořalek a likérů sa uskuteční na hoteli. A bude určitě veselo – vzorky sa totiž sbíraly už před půldruhým rokem. Bíléj to snáď neuškodí, ale esli sa pohly nejaké ty jalovější sladiska, tož budú asi létat špunty aj body hore dúle.

A hneď o týdeň pozdíš, 3. července, budú první letošní otevříté sklepy. Budú poprvní nejenom letos, ale vůbec poprvní. Na schůzách sme si odhlasovali, že nevíme, co s vínem, tož že sa ho nejak šikovno zbavíme. Vypadá to nadějně – vinařů sa přihlásilo ke třicíti, asik, a podle ohlasů sa zdá, že snáď aj cizí ludé dojedú okoštovat a zchladit sa ve sklepoch. Potěšující je, že sa títo návštěvníci vracajú a jezdijú čím dál víc tí samí. Vijú, že dostanú výtečné víno, s poctivú mírú a za spravedlivý peníz. S tú poctivosťú to nebývalo dycky také, ale včíl vidíme, že sa ŠIDění neoplatí. Aj dyž sme u ŠIDlen.

To tak měli kdysi jeden starý vinař vélikú partyju, velice sa pilo, tož aj pomocníkú moseli mět. A tak sa stalo, mohlo byt už tak z půlnoci, že temu nešikovnému pomocníkovi zhaprovál skleněný džbán. No, to bylo střepů, řevu a myslím aj sprostých slov! A ten nalévač sa diví: „Ná, strýčku, co sa tak prčíte? Šak to býl enom obyčejný džbán." – „Ale on býl vynikající na tytok kšefty, taký už nezeženu – on neměl míru!"

Schválně sem nemenoval, protože na tych, co sa pominúli, sa má vzpomínat enom v dobrém.

A jednú aj my budeme staří, tož žijme a pijme tak, aby sa našeména nemosely přeskakovat, a přesto bylo na co vzpomínat.

Snáď znáte ten starý zvyk, že dyž vinařovi ve sklepě ukápne na zem nejaká troška vína, třeba z koštýřa přes unavený zkřenčelý prst nebo při převelikém zapálení do zpěvu, tož sa praví: „To nech je neco pro tych našich stařečků."

U Šidlen je to zatím dobré v tem, že po nebožtíkoch to ještě přebírajú syni a vnuci a dál chcú tú vinařskú tradicu pěstit a budovat.

A ještě tu máme inserát aj s malým úvodem: Súsed má pěknú kadibudku, takú vzdušnú, nedrží sa v ní smrad, poněvadž v ní chybijú sem tam latě, půlka dvérek a padajú do ní ořechy. Aspoň má co lúskat při tem trúnění. Ale aj tak ju během roka neužívá a rači to asi donese dom. V permanenci je to ulevovací zařízení enom okolo vinobraní, kdy je takové přenášání hazardem, že aj mladé nohy by to nemosely zavčasu doběhnút a jeden či dva schodky by doma mohly chybět. No, chtělo by sa povědět, že je taká kadibudka na h...o, ale ona néni ani na to. A tož místo lidí sa tam okotila černá kočka a má tam tři krásné muryšovaté koťacka. Tož dybyste věděli o rodině, kde by taký podaruněk udělál děckám radosť (a rodičom napotforu), tož sa hlaste, sú zrovna k odběru. Při odběru dvúch, dostanete třetí koťacko zdarma!

Tož jak vidíte, u Šidlen sa nejenom umírá, ale aj sa to rodí, a hlavně to žije!

Jaroslav Grufík

DFS Trnaveček

I přesto, že se letos z epidemiologických důvodů opět nemohlo na velikonoční obchůzku, zúčastnili jsme se jí, a to bez jakéhokoliv porušení vládních nařízení. Ptáte se, jak je to možné? Kdo neví, kroutí hlavou, kdo ví, usmívá se nad naším nápadem vysadit po katastru obce žily, za kterými se mohl kdokoliv vydat a ozdobit mašlí.

Aktivitu nám sice hned zkraje překazily něčí nenechavé ruce, kdy téměř všechny vysazené žily zmizely, ale díky kladným ohlasům, zájmu, solidaritě a podpory okolí jsme se nevzdali a žily opět vysadili. Na velikonoční víkend již byly opět přichystány v očekávání na své „koledníky". Ozdobily místa na Nákle, u křížku nad Dubičáky, v Šidlenách, u písečného rybníku, na cyklostezce na Hraběcí a u kanálu. Některé z nich se dokonce rozhodly zakořenit a dnes už jsou místo mašlí ozdobeny zelenými lístky.

Jelikož velikonoční obchůzka po vysazených žilách byla aktivita hlavně pro zdatné turisty, vedoucí z Malého Trnavečku připravily aktivity pro rodiny s menšími dětmi. Na dětském hřišti u hasičské zbrojnice na ně čekala Velikonoční stezka s beránkem plná tématických úkolů. Děti se dozvěděly např. čím začíná velikonoční týden, co se obvykle dělá na modré pondělí, proč je čtvrtek zelený nebo co symbolizuje Bílá sobota. Ač nás hojná účast na obou velikonočních aktivitách moc potěšila, věříme, že v příštím roce se již budeme moci vrátit k tradiční pondělní obchůzce.

Nyní už nás čekají letní prázdniny, a přestože stále neprobíhají pravidelné schůzky, činnost Trnavečku pokračuje dál. Ve výrobě jsou nové kroje pro holky i kluky z Malého Trnavečku a současně vrcholí příprava programu srpnového soustředění dětí z Velkého Trnavečku, které se tentokrát uskuteční i s noclehem ve Vracově. Co děti všechno čeká, zatím nebudeme prozrazovat, aby to pro ně zůstalo překvapením, ale troufáme si říct, že se mají na co těšit!

Malé ohlédnutí a fotky samozřejmě opět přineseme v dalším vydání Obecního zpravodaje. A protože vyjde až v průběhu září, rádi bychom už teď pozvali nové zájemce do našich kruhů! Věříme, že se situace s koronavirem již uklidní a bude možné opět pořádat pravidelné schůzky plné zpěvu, tance, her, zábavy a radosti!

Kateřina Pospíšilová

Orel jednota Milotice

Konečně akce! Naše jednota pořádala každoročně pro všechny oslavu Dne matek, pro své členy ve svých oddílech Dny dětí, a protože jsme začali slavit taky Den otců – uspořádali jsme v neděli 20. června pro všechny sportovní odpoledne v areálu u Šidlen, na kterém se pořadatelsky podílelo i brněnské ústředí Orla.

V areálu bylo připraveno deset stanovišť se sportovními disciplínami, které děti zvládaly na jedničku s hvězdičkou, a nebáli se jich ani někteří z dospělých. Za každou sportovní aktivitu získaly děti body, které vyměnily „ve sladkém obchůdku" za odměny.

Po zdolání všech úkolů si děti zacvičily hromadně pod vedením našich šikovných trenérek Kristýnky Měsíčkové, Terezky Václavíkové, Aničky Šrahulkové a Renátky Knotkové. A za toto cvičení si děti mohly nechat namalovat na ruce obrázky obličejovými barvičkami. Samozřejmě nechyběl ani táborák a malé občerstvení.

Součástí akce byla i podpora Psychiatrického centra FÉNIX, které zde mělo svůj koutek na osvětu duševního onemocnění. Přítomní zde mohli získat informace jak se např. chovat k osobě trpící demencí nebo jinou duševní poruchou nebo jak takovou osobu vůbec

rozpoznat. Sám se každý pomocí připravených pomůcek a otázek mohl otestovat, zda u něj podobné onemocnění třeba nehrozí.

Děkujeme všem, kteří nám s organizací této akce jakkoliv pomohli. Teď v létě bychom se ještě rádi zúčastnili Orelské poutě na Svatý Hostýn, která probíhá pravidelně na konci srpna. A když situace dovolí, budeme se těšit po prázdninách na všechny naše sportovce a divadelníky v plném počtu.

Krásné léto všem!

Pavlína Náplavová

Klub seniorů

Vážení přátelé! Tak se nám konečně začíná rozvolňovat. Svolali jsme nedočkavě schůzku, ale museli jsme ji zrušit. V pondělí 31. května nám to konečně vyšlo. Sešlo se nás 25, z toho tři nové členky: Mirka Mrázová, Dana Kundratová a Jana Kristová, která přišla už dřív. Po pár letech jsme omladili.

Byla dobrá nálada, přečetli jsme si veselou básničku o Kovidu, zjistili, kdo ho měl a kdo je naočkovaný. S radostí sděluji, že všechny jsme opíchané! I náš jediný chlap, který nás všechny vyfotil pro vás do zpravodaje. Poklábosilo se, co je u koho nového, popřáli všem pozpátku k narozeninám. Samozřejmě se napili na zdraví, prevence musí být.

Přišla nová nabídka ze Slovenska na rekreaci do Piešťan, která nám loni odpadla. Snad to v říjnu vyjde. V pátek 20. srpna se má uskutečnit Seniordance ve Vlkoši. Musíme pilně cvičit náš country taneček, abychom naši obec vzorně reprezentovaly. V červenci a srpnu máme, jako děti, prázdniny. Více se potěšíme s vnoučaty a pravnoučaty a třeba budeme i jinak užiteční.

Omlouvám se za „šotka" v minulém zpravodaji. Latinsky jsme se učili zpívat před Vatikánským koncilem a ne po něm. Tak je to, když se babka plete historikům do řemesla! Ale aspoň víme, že zpravodaj čtete.

A moje vzpomínky na nejkrásnější měsíce v roce? Vůně šeříků a rozkvetlých stromů. Chytání chroustů a mlsání prvních třešní. Ale také povinnosti. Ve všech rodinách děti pomáhaly na poli i doma. Nasekat kopřivy, pozametat, umýt nádobí, pleli jsme řepu, sbírali okurky a hlavně nanosit vodu. Tenkrát byly v Miloticích jen dvě studny pitné vody. Třetí byla u hřbitova, prý kojenecká, ale chodilo tam málo lidí. Ty dvě byly v Tiheľňách a u Špitála vedle hostince U draka. Říkalo se jí záprtková, protože tak pěkně „voněla".

Stával tam dům pro staré lidi. Nechala jej postavit naše hraběcí rodina ke cti a chvále sv. Jana Nepomuckého. Bydlelo tam 6–8 lidí, mohli si chodit do zámku pro jídlo. Pamatuji se, že jedna stařenka chodila k nám. Chovala nás a pořád dokola zpívala: ťu, ťu, ťu… Po zrušení špitálu tam měl moc roků své království místní švec – pan Imrich ze Zafáří.

O prázdninách jsme chodívali také na práce do JZD. Ráno hlásil obecní rozhlas, kam mají starší děti jít: do hrachu, do stohu, skládat panáky ze snopů obilí. Jednou jsem dostala velké horečky a aspirin nepomáhal. Přišli k nám stařeček Krist a řekli „to bude ztrhlý pupek z tych panáků". Od cigarety v puse zapálili svíčku, dali na pupek, přiklopili hořčičákem, prý vydrž, a bafali dál. Dívala jsem se, oči vyvalené hrůzou, jak mě leze „koža" do sklenky. A bylo po horečce!

Po práci se utíkalo k rybníku. Stařenka říkaly „aspoň nemusíme ohřívat vodu". Byla tam fůra lidí z okolních obcí.

Tenkrát byl čas o něco delší. Vždycky zbyl čas na hry venku. Školka o zeď s míčem, školka s nožem rybičkou do země, zaklepávání čísel na čele, nebo vybíjená. Válčilo se s Vývozem, Korábkem, nebo jen s tím, kdo se zrovna natrefil. Když zazvonilo klekání, tak se všichni rozprchli domu. Chodila přece Klekánice!

Večeře byly chudé. Většinou nadrobený chleba s mlékem a ráno se přidala melta. Ta byla uvařená pořád, nosili jsme si ji i na pole. Stalo se, že maminka nebyla doma. Koza čekala na podojení a my na večeři. Nechtěla stát a kopala kolem sebe. Oblekla jsem si maminčinu kanafasku a šátek. Koza stála jako přibitá, až jsem ji podojila. Hlad jsme neměli nikdy. Zabíjelo se prase, králíci, kačeny, byly vajíčka. Jen se skromněji jedlo. S přibývajícím lety se zvyšovala životní úroveň. Teď z rozmazlenosti nevíme, co bychom snědli.

Máme se všichni dobře, jak říká můj mužíček – jak na kraji v nebi! I když nás minulý rok vystrašil. Ale nebojme se! Kde je strach, musí nastoupit naděje. Kde nastoupí naděje, je i víra. Kde je víra, je i láska. Kde je láska, je i zdraví. Kde je zdraví, tam je vše, co člověk potřebuje a Bůh poskytuje.

Přeji vám všem hodně zdraví a radosti ze setkávání.

Libuše Šrahulková

Základní škola

Co je nového na školní zahradě v Miloticích?

V květnu se otevřela nejenom škola pro prezenční výuku, ale i brány školní zahrady. Už během distanční výuky se učitelé vrhli do práce, aby připravili zahradu na příchod žáků, kteří zde tráví hodiny pěstitelství, pracovních činností a dalších předmětů. Žáci si v praxi osvojí postupy potřebné pro pěstování zeleniny i okrasných rostlin.

Pro děti z mateřské školy je zahrada místem her a zábavy, kde najdou spoustu herních prvků, ale také získávají zkušenosti s pěstováním vlastní zeleniny. K odpočinku mohou využívat zahradní altán, nově vysázené iglú a tunel z vrbových prutů, které poskytují příjemný stín.

Obnovili jsme obruby vyvýšených záhonů – málo trvanlivý dřevěný rám byl nahrazen betonovým ztraceným bedněním, které lépe odolá výkyvům počasí. Došlo i na vyčištění kompostérů, tím vznikl prostor pro ukládání bioodpadu.

Zahrada slouží nejen lidem, ale je i životním prostorem mnoha živočichů, kterým jsme připravili útočiště – domeček pro ježky, kamennou skalku pro ještěrky, keramická pítka pro hmyz a ptáky. Na stromech visí budka pro netopýry, krmítka a ptačí budky. Zahradu doplňují dvě jezírka, kde se rozmnožují žáby a kde lze pozorovat vodní hmyz. V místě suché zídky se tyčí socha – symbol chráněné rostliny hlaváčku jarního. K rozšíření vědomostí slouží

pro žáky naučné tabule o PP Horky a PR Písečný rybník, u bylinkového záhonu najdeme vyobrazené některé léčivé rostliny a význam opylovačů, zejména včely medonosné, popisuje informační tabule v blízkosti záhonů, které mají tvar včely a včelích pláství. Pro výuku lze využít i další prvky – směrovou růžici světových stran a záhon ve tvaru Pythagorovy věty. Připravujeme vytvoření výukové cesty v místě mezi skleníky.

Děkujeme obci Milotice za zapůjčení velkého zahradního stanu, kde probíhá výuka. Doufáme, že se nám ve spolupráci s obcí podaří zrekonstruovat skleníky, které jsou v havarijním stavu a vyžadují nátěr konstrukce a výměnu skel.

Čeká nás ještě spousta práce, stále je co zlepšovat, ale už teď je pro nás školní zahrada krásnou oázou, kde to žije.

Mgr. Irena Šnajdrová

Testování žáků

Podle nařízení Ministerstva zdravotnictví České republiky je prezenční výuka podmíněna negativním testem na přítomnost covid-19. Testování umožňuje bezpečné prezenční vzdělávání a tolik potřebný kontakt dětí s vrstevníky a pedagogy. Doposud byli naši žáci testováni antigenními testy, které se prováděly na 1. stupni 1× týdně, na 2. stupni 2× týdně, a to v tělocvičně ZŠ.

Od pondělí 24. května naše škola přešla na testování PCR testy neinvazivním odběrem z dutiny ústní, které probíhá 1× za 14 dní (vždy v pondělí) v kmenových třídách. Testování zajišťuje firma Petona z Prahy. Vyškolený personál vystupoval profesionálně, působil na děti velmi dobře. Díky tomu proběhlo první testování PCR testy rychle, žáci spolupracovali a vůbec se nebáli.

Mgr. Radka Pavelková

Den dětí

Díky podpoře milotického zámku jsme 8. a 9. června oslavili Den dětí. Každou třídu čekala prohlídka interiéru zámku, kterou jsme zakončili návštěvou zámecké kavárny, a poté zbytek dne strávili v přírodě. Jsme rádi, že děti mohou být po náročném roce opět spolu a mít společné zážitky. SRPŠ také přispělo dětem k jejich svátku na drobné sladkosti.

Mgr. Alena Borúfková

Děti z mateřské školy vítají jaro

Od pondělí 10. května jsme se s dětmi konečně setkali v běžném režimu v mateřské škole. Děti pozorovaly jarní počasí a změny v přírodě. Poznatky si dávaly do souvislostí se střídáním ročních období. Taktéž tvořily z papíru, malovaly s vodovými barvami, skládaly obrázky z více dílů. Procvičily si představu o číslech, zvládly zadané pracovní listy.

A jak to máme s polytechnikou? Polytechnická výchova v naší mateřské škole je založena na přímých zážitcích dítěte a vychází z přirozené zvídavosti dětí, touhy a potřeby objevovat. Pracovní činnosti probíhaly na environmentální zahradě, kde si děti zasadily hrášek, vytrhaly plevel na záhonku, roztřídily přírodniny. Při přírodovědném bádání na zahradě děti pomocí lupy pozorovaly hmyz a hledaly názvy v encyklopedii.

Den dětí si každá třída uspořádala podle svých možností. Nejstarší děti si vyšly do přírodní rezervace Horky a ty mladší strávily dopoledne na hřišti MŠ, kde soutěžily v různých disciplínách. S přibližujícím se koncem školního roku jsme zorganizovali fotografování na tablo a v prostorách MŠ uskutečnili pasování na školáky.

Děti a paní učitelky z MŠ vám přejí jarní dny plné pohody.

Mgr. Kateřina Gergelová

Příroda Milotic – Vlha pestrá (Merops apiaster)

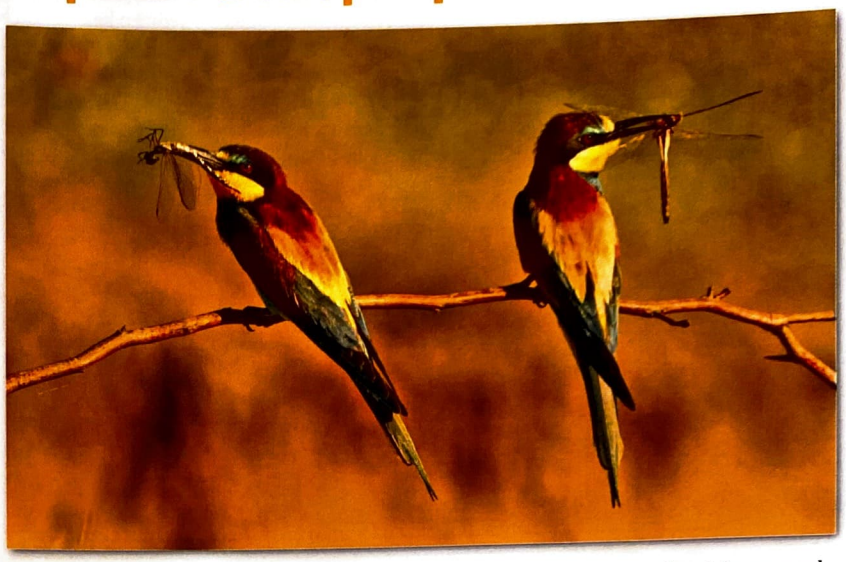

Vlha dorůstá délky 25–29cm s rozpětím křídel 36–40cm, patří do řádu srostloprstých, do kterého patří další naši pestře zbarvení ptáci dudek chocholatý a ledňáček říční. Zimuje ve střední a jižní Africe, odkud se vrací začátkem května. Obývají teplé oblasti s otevřenou krajinou, keři či skupinkami stromů, hnízdí v koloniích, ale vzácně zahnízdí i jednotlivé páry. Nory si hrabe v písčitých či hlinitých kolmých stěnách, které jsou 1–2 m hluboké. Na konci chodby je hnízdní kotlinka, která se při hnízdění zaplní zbytky nestráveného hmyzu.

Koncem května samička snáší 4–6 bílých vajíček. V hnízdě o mláďata pečují oba rodiče a po vyvedení se o ně asi 12 dní starají a dokrmují je, na noc se mláďata ještě vracejí do nory. Často se na krmení podílejí i jeden nebo dva nespárovaní ptáci tzv. helpeři. Odlet na zimoviště začíná koncem srpna a poslední ptáci odlétají koncem září.

Potravu tvoří výhradně hmyz lovený v letu, převažují v ní blanokřídlí, dále brouci, motýli, dvoukřídlí a vážky. Typické pro vlhy je otloukání úlovku o větev, kdy blanokřídlé zbavují žihadel. Zbytků nestrávené potravy se zbavují formou vývržků, stejně jako sovy či dravci.

Vlha pestrá patří mezi silně ohrožené druhy. V České republice poprvé zahnízdila v roce 1952 a na Moravě v roce 1954 u Lednice. V roce 2015 bylo v Jihomoravském kraji zjištěno 750–790 párů. V Miloticích poprvé zahnízdily v roce 2000–2001, poté krátce hnízdiště opustily a vrátily se v roce 2008–2009. V roce 2015 jsem napočítal v Horkách min 65 hnízdících párů, což byla největší kolonie v ČR, rekordní počet je z roku 2018 a to 93 párů. Dva páry byly také zjištěny ve 40 cm vysoké stěně polní cesty u Šidlen.

Vlhy tvoří podobně jako špačci před odletem větší hejna v místech hojných na potravu a společně také nocují, rády využívají větrolamy, v roce 2018 nocovalo na Písečném rybníku 220 ptáků, maximum jsem napočítal u Mistřína o rok později, kdy nocovalo minimálně 508 vlh.

Vlivem silných dešťů a jiných vlivů bývá hnízdní stěna poničena, proto se každý rok upravuje a strhává rýči. V Horkách je pod stěnou informační tabule, která upozorňuje na zákaz rušení ptáků v době hnízdění. Letošní sezona je trochu opožděná vlivem chladného počasí a ptáci teprve hrabou nory, doufám, že rušení ze strany fotografů bude minimální a vlhy v klidu vyvedou úspěšně svá mláďata.

Aleš Prágr

Španělská rodina Tovar a kultura renesance v Miloticích – IV. díl

V tomto čísle Zpravodaje pojednám o jiném okruhu Tovarovy aktivity v Miloticích – o církevní správě a stavební činnosti týkající se milotického kostela. Na Moravě ve druhé polovině 16. století panovala konfesní pluralita, kdy platila zásada, koho panství/farnost, toho náboženství. Rodina Tovarů původem ze Španělska byla nepochybně katolického vyznání. Zástupce třetí generace Bernard Ludvík potvrdil své katolictví sňatkem s Alenou z katolického rodu Berků z Dubé a Lipé, v němž se tehdy nacházela řada katolických duchovních a mecenášů.

Milotická fara byla v 15. století utrakvistická, v polovině 16. století protestantská. Po roce 1571 nechal tehdejší nový vlastník Milotic Václav Haugvic starší z Biskupic osadit milotickou faru, stejně jako prebendy v přilehlém okolí, katolickými kněžími. Kostely se tehdy nacházely v Miloticích, Mistříně a patrně také ještě v Jiříkovicích. Mohlo by se tedy zdát, že Bernard Ludvík Tovar po převzetí Milotic v roce 1579/1580 pokračoval bez problémů v udržování katolické správy.

Situace však nebyla tak jednoduchá. Podle drobného článku Rudolfa Hurta se protestantští kazatelé v intervalu mezi Haugvicovým odchodem a Tovarovým příchodem vrátili a Bernard Ludvík je musel po příchodu do Milotic znovu vyhánět. Dle této krátké stati Tovar v roce 1588 zažádal olomouckého biskupa Stanislava Pavlovského o katolického kněze. Ten mu podle Hurta poslal Václava Alexandra, „rodem moravana, znalého obou jazyků", avšak investituru na milotickou faru v roce 1589 získal Martin Gemelius.

Vypuzení protestantského predikanta a obdržení katolického kněze, ovšem bez udání jeho jména, potvrzuje také František Snopek. Gregor Wolný popisuje činnost Bernarda Ludvíka Tovara v oblasti upevnění katolické správy v Miloticích poněkud obsáhleji: kolem roku 1590 Tovar se svou ženou bez pomoci poddaných nově fundoval farní prebendu, vystavěl kostel a školu, faráři i učiteli přidělil pozemky, přičemž patronátní právo nad farností předal olomouckému biskupovi. Wolný uvádí také jména katolických kněží, jež působili v Miloticích za Bernarda Ludvíka ve farní správě: Ondřej Magosius, který zde měl působit „delší dobu" a byl v roce 1594 přeložen do Kojetína. Po něm Urban Bisius, který byl v dubnu 1597 přesunut do Jaroslavic, a pak Jan Gnesius, jenž byl zároveň posledním známým milotickým farářem až do roku 1652.

Tovarovo zažádání o katolického faráře v roce 1588 je podle mého názoru možné chápat spíše jako prosbu o výměnu dosavadního (patrně nevyhovujícího) kněze než jako žádost o prvního katolického duchovního pro Milotice. Působilo by totiž velmi zvláštně, kdyby katolický pán sídlící trvale v Miloticích ponechal sebe a zvláště své poddané osm let bez katolického duchovního vedení. Oba zdánlivě nesouladné výčty farářů se nemusí nutně navzájem vylučovat. Délka pobytu farářů ve farnostech byla totiž na přelomu 16. a 17. století oproti pozdějším staletím velmi krátká – změna duchovního správce po jednom či dvou letech platila za normální záležitost. Ono údajné dlouhé působení kněze Magosia je nutné poměřovat právě touto optikou a ve skutečnosti mohlo činit pouhých pár let, které by se daly spočítat na prstech jedné ruky. Působení dvou kněží jmenovaných Hurtem i tří farářů zmiňovaných Wolným v Miloticích je opravdu možné vměstnat do let 1588–1597, aniž by došlo k popírání jednoho nebo druhého tvrzení. Nabízí se i druhá možnost, kdy jeden z Hurtem uvedených kněží mohl působit u kostelů v sousedním Mistříně a Jiříkovicích.

Považuji za důležité se zastavit také u Wolného informace, že manželé Tovarovi vystavěli („erbauen") v Miloticích kostel. Blíže nepopsaná chrámová stavba stála v Miloticích už k roku 1341. Bez bližšího popisu je velmi těžké určit, zda manželé Tovarovi kolem roku 1590 zbořili starý a postavili nový kostel, rozšířili původní kostelík, či velkoryse přestavěli jinak poměrně prostorný starší chrám v renesančním stylu. Pokud by byla pravdivá první nebo druhá možnost, znamenalo by to, že nynější barokní kostel v Miloticích z let 1697–1701 je už třetí, písemnými prameny doloženou svatyní v naší vesnici.

Kloním se však více ke druhému, eventuálně třetímu východisku. Popis milotického kostela z roku 1673, tedy chrámu postaveného či přestavěného Tovarem, totiž říká, že svatyně nemá svatostánek a eucharistie se ukládá do výklenku za hlavním oltářem opatřeného železnou mříží se zámkem. To ukazuje na starší, spíše utrakvistický způsob ukládání eucharistie. Ať tak nebo onak, hlavní stavební práce na milotickém kostele musely být ukončeny nejpozději na počátku roku 1595, poněvadž Tovar ve svém testamentu určuje kostel v Miloticích za jedno z míst, kde by chtěl být pohřben.

Z tovarovského chrámu se do dnešních dnů dochovaly dvě umělecké památky a o dalších dvou je možné spekulovat. Předně se jedná o kamennou křtitelnici, která byla při založení nového milotického hřbitova v roce 1785 použita jako podstavec k tehdejšímu ústřednímu kříži. Dnes tato obrácená křtitelnice, tvarově odpovídající dochovaným renesančním sloupům v milotickém zámku, stojí i se zabudovaným barokním kovaným křížem naproti milotické hřbitovní kaple.

Tovarovská křtitelnice je některými mylně pokládána za baptisterium z období Velké Moravy, z něhož měl snad přímo křtít sv. Metoděj. Ze starého milotického kostela pocházejí také kamenné podstavce soch Panny Marie a sv. Jana Evangelisty ze sousoší Malé Kalvárie umístěné na ohradní zdi nynějšího kostela. Pilíře byly tímto způsobem využity někdy mezi lety 1703–1715, kdy bylo sousoší na ohradní zeď umístěno.

Onou první hypotetickou památkou z doby Bernarda Ludvíka Tovara je kamenný pranýř nacházející se dnes pod schodištěm milotického kostela. Pranýře se stavěly na nejfrekventovanějších místech obcí, což prostor před milotickým chrámem rozhodně byl. Pouze dodávám, že tovarovský kostel stál na stejném místě jako ten dnešní. Pata pranýře s kruhovým půdorysem je dnes skryta pod terénem. Tato kamenná památka není bohužel nikde písemně zachycena a její jednoduchý vzhled neumožňuje bližší dataci.

Druhým předmětem spojovaným s érou Tovarů je stříbrný pozlacený hladký kalich patřící do liturgického vybavení milotického kostela a hlásící se svým tvarem právě na přelom 16. a 17. století. Kalich však neobsahuje žádné odkazy na rod Tovarů a jeho původ je neznámý – v 90. letech 20. století byl nalezen v žalostném stavu v rozpadající se dřevěné bedně v hrobce pod milotickým kostelem a následně opraven.

Na závěr tohoto článku ještě pár drobných poznámek. Postavením a fundováním školy v Miloticích se Bernard Ludvík přiblížil své babičce Zuzaně, která obdobným způsobem zařídila školy v rakouském Leobersdorfu (1578) a Enzesfeldu (1579). Pro úplnost informací dodávám, že v době působení Tovara v Miloticích pobývali na panství také novokřtěnci. Trojice habánů byla v posledních dvou dekádách 16. století zaměstnána i v zámeckých službách – ví se o vinaři, kožešníkovi a klíčníkovi.

Václav Lunga

Milotický farní kostel Všech svatých na vedutě zámku z počátku 18. století.

Práce v obci:

Odvoz zastávky ČSAD u statku k opravě.

Oprava zastávky.

Přípravné práce pro vybudování váhy na sběrném dvoře.

Prostor pro uložení vestavěné váhy.

Pozemek bývalé mateřské školy.

Rekultivace pozemku bývalé mateřské školy.

Nový přívěsný vůz pro svoz tříděného odpadu.

Oprava WC v Penzionu u zámku.

Oprava plotu areálu FK Milotice.

Nové dětské hřiště v areálu FK Milotice s dopadovou plochou z litého pryže.

Oprava spojky traktoru.

Sbírka pro Diakonii Broumov.

Milotice – zpravodaj – čtvrtletník, XXIII. ročník, 2. číslo. Periodický tisk územního samosprávného celku. Vychází 29. 6. 2021.
Vydává obec Milotice v nákladu 650 výtisků. Reg. OkÚ Hodonín pod reg. číslem MK ČR E 12381.
Redakční rada: L. Knotková, R. Šeďa, J. Levek (-jl-), I. O. Straka (-ios). Uzávěrka příštího čísla: 10. 9. 2021.
Redakce si vyhrazuje právo podle potřeby příspěvky krátit a upravovat. Názor redakce se nemusí shodovat s názory přispěvovatele.